

— og dernæst troer jeg, at man kan betragte det krøhniske Project som opgivet. For mig har dette altid været en dødfødt Idee; jeg har ikke deelt de Forventninger, man nærrede om at faae fremmede og indenlandske Penge anbragte deri, og Nødtigheden heraf har nu ogsaa vliift sig. Hvor er den Tillid, som dette Jernbaneproject skulde have fremkaldt enten her eller i Ulandet? Hvor er der danske Capitalister, som have villet offre 4 Skilling paa dette Foretagende? Hvor ere de engelske Capitalister, som have entretret paa denne Plan, og som have kunnet holde ud? Der er gjort forskjellige Tilløb til at faae Banen bragt i Stand, men de ere alle standsede, de ere alle mislykkede, og jeg siger derfor, at vi for Diebliffet ikke have anden Udsigt end dette foreliggende Forslag, naar ikke Staten vil tage Sagen i sin Haand. Det kan gjerne være, at Mange ere paa Sagt efter gode Ideer, men saadanne, som kunne bringe Noget i Kommen — og det er det, man vil have; man vil have en Concession, som man kan sælge — ere hverken faa lette at fange eller faa talrige, som de Sægere, der ere ude paa Spor efter dem. Vi kunne derfor ikke gjøre os Haab om, at vi skulde kunne fange noget Godt, som kunde hjælpe os ud af den Vaande, hvori vi ere for at faae en Bane til Nerne, naar vi ikke ville benytte os af den Leilighed, der her tilbydes os. Jeg har vel hørt, at det ærede Medlem for Sørv Amtts 2den Valgkreds (Alberti) fremsatte et Forslag, ved Hjælp af hvilket denne Mangel skulde kunne afhjælpes, idet han nemlig vilde, at vi skulde sætte Jernbanerne til Licitation; jeg veed ikke, om man ikke ovenikjøbet maatte forstaae ham saaledes, at det ikke var en vis bestemt Linie, som skulde sættes til Licitation, men alle mulige Linier, saaledes at Folk kunde komme og sige: Jeg har den Linie, den koster saa Meget, jeg den, og den koster saa Meget osv. Det er en ny Tanke eller maaffee genial Idee; jeg troer ikke, den før har været bragt i Udførelse paa Jernbaneanlæg, men selv om man vil tænke sig den bragt i Udførelse, forekommer det mig dog besynderligt, at man kan have Tillid til, at der ad saadan Veie skulde fremkomme noget for Jernbaneanlægget gunstigt Project. Vi see jo, hvorledes vi her, jeg havde

nær sagt, sliffe Fingrene efter at faae en Jernbane over Rjoge til Vordingborg, men dog er der ikke Spor til, at vi kunne faae en saadan anlagt, naar vi ikke selv ville gjøre det, og hvorledes kan man da troe, at man ad Licitationsveien skulde kunne komme til en Bane i denne Retning? Naar jeg betragter Lovforslaget saaledes, seer jeg altsaa ikke rettere, end at det vel er værd at vedtage det, men der møder forskjellige Hindringer imod det, og deriblandt navnlig den, at man har saa Meget imod, at det sjællandske Jernbaneselskab skal overtage Anlægget. Det er, ligesom der var en vis lidensskabelig Stemning mod dette Selskab, som vel kan have sine Mangler, — derpaa skal jeg ikke indlade mig — men som dog ogsaa har sine gode Sider, hvilket man ogsaa her har gjort opmærksom paa. Jeg skal tilføie, at det er et Selskab, som har bestaaet, som endnu bestaaer, som forrenter sig, og som er villigt til at anlægge Banen. Jeg kan ikke forstaae rettere, end at det er Momenter, som maae komme i Betragtning, naar man tænker paa at udbide sine Jernbaneanlæg og navnlig paa den Maade, som i og for sig er den forstandige og rigtige. Jeg har vel hørt — og det fra Sider, hvorfra jeg mindst ventede det — at det sjællandske Jernbaneselskab aldrig har havt nogen god Villie til den Udvidelse af Jernbanenettet, som her paatænkes, men jeg troer, at en saadan Udtalelse er meget uretfærdig. Det ærede Medlem for Maribo Amtts 1ste Valgkreds fremsatte Sagens Historie, men han oversprang et vigtigt Led, og andre ærede Medlemmer, der have havt Ordet idag og i Løverbags ved den da foreliggende Sags Behandling, have ved flere Leiligheder bebreidet det sjællandske Jernbaneselskab, at det ikke tidligere er kommet med dette Project. Jeg skal imidlertid bringe i Erindring, at jeg under et tilsvarende Lovforslags Behandling i en foregaaende Samling af Rigsdagen har meddeelt, hvad der var mig meddeelt som utvivlsomt rigtigt, nemlig, at det sjællandske Jernbaneselskab i Maret 1863 har været villigt til at anlægge denne Bane, men at Sagen dengang strandede paa de Forhold, som da vare igjære. Jeg haaber, at den høitærede Minister, som jo gjennem sit Ministerium maa have Afgang til at kjende denne